

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată Valgor-Com” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată și dobânzii de întârziere,

împotriva decizie din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-764/23
NR. PIGD 2-19139732-01-3ra-24072023)*

Recursul depus până la 1 septembrie 2023. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani: V. Sîrbu,
Instanța de apel: Gh. Mîra, I. Dutca, D. Băbălău

4 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 28 august 2019, Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ nr. 26-12/1/12/6508 din 23 mai 2019, prin care s-a respins cererea de reluare a procedurii administrative, anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 252 din 25 iulie 2019, prin care s-a refuzat soluționarea cererii prelabile nr. 3699-C din 13 iunie 2019 și obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a emite un act administrativ favorabil, prin care să fie anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Briceni nr.31 din 21 ianuarie 2015 și nr. 232 din 26 mai 2015, obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a emite un act administrativ favorabil, prin care să fie restituită în contul Societății cu Răspundere Limitată „Valgor-Com” suma în mărime de 1662993 de lei, conform art. 224 alin. (2) din Codul administrativ.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 9 octombrie 2014, între SRL „Valgor-Com”, în calitate de vânzător și SRL „Hefmas Agro”, în calitate de cumpărător, a fost semnat contractul nr. 4506 privind înstrăinarea terenului agricol nr. cadastral xxxxx cu suprafața de 28,4268 ha, a construcțiilor amplasate pe același teren și a bunurilor mobile enumerate în anexa contractului menționat, la prețul de 3500000 de euro, care urma a fi achitat de către cumpărător până la 31 decembrie 2019.

3. A specificat că la data de 10 octombrie 2014 dreptul de proprietate al SRL „Hefmas Agro” asupra bunurilor imobile vizate în contractul de vânzare-cumpărare nominalizat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Însă, la data de 14 noiembrie 2014 reclamanta s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare. Totodată, ținând cont de ilegalitățile admise la semnarea contractului menționat, SRL „Valgor-Com” nu a transmis bunurile către cumpărător, exercitând până în prezent posesiunea asupra acestora, fapt stabilit prin hotărârea din 3 mai 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul Briceni.

4. Notează că, la data de 29 decembrie 2014 i-a fost efectuat un control fiscal, în urma căruia a fost întocmit actul de control nr. 3-543933 din 29 decembrie 2014. Însă, deși la data de 6 ianuarie 2015 SRL „Valgor-Com” și-a exprimat dezacordul cu actul de control nominalizat, înaintând în acest sens o contestație, prin decizia nr.31 din 21 ianuarie 2015 emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Briceni s-a decis calcularea și încasarea la buget a sumelor calculate suplimentar în cadrul controlului și anume: suma de 10723657 de lei, cu titlu de taxă pentru valoarea adăugată pentru perioada lunii octombrie 2014, suma de 150719 de lei, ce constituie majorare de întârziere pentru neplata în termen a TVA potrivit art. 228 alin.(1) și (3) din Codul fiscal, suma de 1000 de lei, cu titlu de amendă pentru întocmirea declarației privind TVA, care conține informație neautenticată potrivit art. 260 alin. (3) din Codul fiscal și suma de 3217097 de lei, cu titlu de amendă pentru diminuarea TVA potrivit art. 261 alin.(4) din Codul fiscal, suma de 3600 de lei, cu titlu de amendă pentru neprezentarea facturii fiscale în termenul stabilit de art. 117, 260 alin. (4) din Codul fiscal și suma de 1000 de lei, cu titlu de amendă pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații documentare, potrivit art.253 alin. (1) din Codul fiscal.

5. A mai indicat că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Briceni nr. 69 din 12 februarie 2015 a fost respinsă cererea prealabilă privind anularea deciziei nr. 31 din 21 ianuarie 2015.

6. Reclamanta a invocat că prin decizia nr.232 din 26 mai 2015 emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-nul Briceni s-a decis calcularea și încasarea la buget a sumelor calculate suplimentar în cadrul controlului și anume: suma de 6467140 de lei pentru diminuarea impozitului pe venit, suma de 100462 de lei cu titlu de majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit diminuat, suma de 1000 de lei pentru întocmirea declarației cu privire la impozitul pe venit a persoanelor ce practică activitate de antreprenariat pentru anul 2014, suma de 1940142 de lei, ce reprezintă 30 % din suma diminuată a impozitului pe venit și suma de 5000 de lei pentru împiedicarea controlului fiscal, prin neprezentarea de explicații și documente necesare organului fiscal potrivit art.253 alin. (1) din Codul fiscal.

7. De asemenea a comunicat că prin hotărârea din 3 mai 2017 a Judecătoriei Edineț, menținută prin decizia din 15 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și prin încheierea din 21 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost declarată nulitatea contractului de vânzare-cumpărare din 9 octombrie 2014, încheiat între SRL „Valgor-Com” și SRL „Hefmas Agro”, cu aducerea părților la poziția inițială.

8. Totodată a remarcat că ținând cont de declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, care a stat la baza emiterii deciziilor Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Briceni s-a adresat în instanța de judecată, solicitând anularea acestora. Însă, prin deciziile din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, au fost respinse acțiunile de anulare a deciziilor fiscale contestate, statuând că, în cazul examinării litigiilor de contencios administrativ, instanța de judecată examinează legalitatea actelor administrative la momentul adoptării lor, iar situațiile, care au apărut după adoptarea acestor acte, nu poate influența, asupra legalității adoptării deciziilor și situației, care a fost la momentul adoptării lor.

9. La data de 26 aprilie 2019 a depus în adresa Serviciului Fiscal de Stat cerere privind reluarea procedurii administrative și anularea actelor administrative. Prin răspunsul Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-12/1-12/6308 din 23 mai 2019 a fost refuzată reluarea procedurii, în temeiul art. 170 din Codul administrativ. Nefiind de acord cu răspunsul primit, SRL „Valgor-Com” la data de 13 iunie 2019 a depus cerere prealabilă în adresa Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat repetat reluarea procedurii administrative, însă prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 252 din 25 iulie 2019, a fost respinsă contestația.

10. Reclamanta a notat că toate cererile privind reluarea procedurii administrative au fost respinse de către Serviciul Fiscal de Stat fără a exista un temei legal. Or, termenul de 3 luni prevăzut la art.170 alin.(3) din Codul administrativ a început să curgă pentru SRL „Valgor-Com” la data intrării în vigoare a Codului administrativ, 1 aprilie 2019, și nu la data devenirii irevocabile a hotărârii din 3 mai 2017 a Judecătoriei Edineț.

11. De asemenea, a invocat că Serviciul Fiscal de Stat a fost parte în litigiul privind anularea contractului de vânzare-cumpărare și cunoștea despre existența litigiului nominalizat, iar hotărârea din 3 mai 2017 a Judecătoriei Edineț a fost expediată imediat în adresa Serviciului Fiscal de Stat. Iar, la data de 8 iunie 2018, după ce hotărârea a rămas definitivă, SRL „Valgor-Com” a expediat o cerere în adresa Serviciul Fiscal de Stat, prin care l-a informat despre anularea contractului de vânzare-cumpărare cu aducerea părților la poziția inițială.

12. A menționat că efectele contractului de vânzare-cumpărare din 9 octombrie 2014, încheiat între SRL „Valgor-Com” și SRL „Hefmas Agro”, anulat prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, încetează din momentul încheierii, adică 9 octombrie 2014, respectiv, decad toate obligațiunile fiscale ale reclamantei ce reies din acest contract, fapt ce duce la necesitatea anulării deciziilor nr. 69 din 12 februarie 2015 și nr. 31 din 21 ianuarie 2015, emise de Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Briceni.

13. Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta SRL „Valgor-Com” și-a concretizat pretențiile prin depunerea mai multor cereri, iar în final a solicitat anularea actului administrativ nr. 26-12/1/12/6508 din 23 mai 2019 prin care s-a respins cererea de reluare a procedurii administrative, anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 252 din 25 iulie 2019, prin care s-a refuzat soluționarea cererii prealabile nr. 3699-C din 13 iunie 2019 și obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a emite un act administrativ favorabil, prin care să fie anulate deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul Briceni nr.31 din 21 ianuarie 2015 și nr.232 din 26 mai 2015, obligarea Serviciului Fiscal de Stat de a emite un act administrativ favorabil prin care să fie restituită în contul SRL „Valgor-Com” suma de 602432,60 de lei, ce constituie diferența dintre suma încasată în temeiul deciziei nr. 232 din 23 mai 2015 în mărime totală de 1662993 de lei și suma restituită 835953,21 de lei, încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea Raportului asupra constatărilor faptice pentru perioada 1 iulie 2015-23 ianuarie 2021, în mărime de 40000 de lei și a dobânzii de întârziere în mărime de 1238405,12 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 23 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Valgor-Com” către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale, obligarea de a emite act administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată și dobânzii de întârziere. S-a obligat Serviciul Fiscal de Stat în condițiile legii să emită act administrativ individual favorabil prin care să fie restituită în contul SRL „Valgor-Com” supraplata achitată în plus de SRL „Valgor-Com”, diferența dintre suma încasată în temeiul deciziilor nr. 232 din 23 mai 2015 și nr. 31 din 21 ianuarie 2015 și sumele anulate în baza deciziilor nr. 217/745 din 07 septembrie 2020 asupra cazului de încălcare fiscală și nr. 217/748 din 07 septembrie 2020 asupra cazului de încălcare fiscală, reieșind din sumele calculate și achitate până la expirarea termenului de prezentare a ultimelor dări de seamă fiscale, procedura reglementată de art. art. 175, 176 Cod fiscal. S-a încasat de la Serviciul Fiscal de Stat în beneficiul SRL „Valgor-Com” suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de întocmirea raportului privind rezultatele de fapt analiza impozitelor acumulate și plătite de către SRL „Valgor-Com” pentru perioada 01 iulie 2015 până la 23 ianuarie 2020, iar în rest pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată. În rest, pretențiile reclamantului SRL „Valgor-Com” s-au respins ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 12 august 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Valgor-Com” să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

16. La 14 decembrie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de apel motivat împotriva hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Valgor-Com” să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

17. La 28 februarie 2022, lichidatorul SRL „Valgor-Com” – Veaceslav Stejar a depus apel incident împotriva hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea parțială a hotărârii în partea ce ține de respingerea cererii privind repararea prejudiciului, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă cerere privind repararea prejudiciului, încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin încheierea din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Centru, apelul incident înaintat de lichidatorul SRL „Valgor –Com” – Stejar Veaceslav împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 iulie 2021, la acțiunea de contencios administrativ înaintată de SRL „Valgor-Com” către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative individuale, obligarea de a emite act administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată și dobânzii de întârziere, s-a declarat inadmisibil.

19. Prin decizia din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 23 iulie 2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 14 iulie 2022 Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de recurs nemotivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de apel Chișinău și a hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a deciziei și a hotărârii cu respingerea ca neîntemeiată a acțiunii depuse de SRL „Valgor –Com”.

21. La 27 octombrie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de recurs motivat împotriva deciziei din 6 iulie 2022 a Curții de apel Chișinău și a hotărârii din 23 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea integrală a deciziei și a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea depusă de SRL „Valgor –Com” să fie respinsă ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

22. Prin decizia din 14 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul depus Serviciul Fiscal de Stat. S-a casat integral decizia din 6 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, și s-a restituie cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

23. POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

24. Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani din 23 iulie 2021 și s-a emis o decizie nouă prin care acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Valgor-Com” împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată și dobânzii de întârziere, s-a respins ca neîntemeiată.

25. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut prevederile art. 175, art. 176, art. 214, alin. (8) din Codul fiscal. Totodată a notat că, restituirea sumei achitate în plus, este reglementată de prevederile Regulamentului privind stingerea obligației fiscale prin compensare și/sau restituirea mijloacelor bănești, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 235 din 19 aprilie 2017.

26. A constatat că, prima instanță la examinarea cauzei a luat în considerare raportul de audit prezentat de SRL „Valgor-Com”, însă nu a indicat ce sumă urma de a fi restituită de Serviciul Fiscal de Stat, fapt ce denotă, că raportul de audit nr. 1/16-06 din 16 iunie 2021, prezentat de intimată nu este complet, iar instanța de judecată a examinat cauza subiectiv.

27. Completul a subliniat că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că, Serviciul Fiscal de Stat urmează, în condițiile legii, să emită un act administrativ individual favorabil, prin care să fie restituită în contul SRL „Valgor-Com”, supraplata achitată în plus, conform Raportului de audit, adică diferența dintre suma încasată în temeiul deciziilor nr. 232 din 23 mai 2015 și nr. 31 din 21 ianuarie 2015 și sumele anulate în baza deciziilor nr. 217/745 din 7 septembrie 2020 asupra cazului de încălcare fiscală și nr. 217/748 din 7 septembrie 2020 asupra cazului de încălcare fiscală, reieșind din sumele calculate și achitate până la expirarea termenului de prezentare a ultimelor dări de seamă fiscale, or prima instanță eronat și-a atribuit competența inspectorului fiscal la emiterea hotărârii contestate.

28. A mai precizat că prima instanță a obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită actul administrativ individual favorabil prin care să fie restituită în contul SRL „Valgor-Com” supraplata achitată în plus de SRL „Valgor-Com”, fără a fi indicată în mod cert suma care urmează a fi restituită ca supraplată din bugetul de stat în contul SRL „Valgor-Com”.

29. Curtea de apel a notat că, că prin decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. 54 din 23 septembrie 2020 au fost stinse prin compensare obligațiile fiscale curente în sumă totală de 345503,97 de lei.

30. Astfel, instanța de apel relevă că, prin decizia Serviciul Fiscal de Stat nr. 232/283 din 16 februarie 2021, au fost calculate noi obligații fiscale ale SRL „Valgor-Com”, care au fost luate în considerare de Serviciul Fiscal de Stat la calcularea supraplății în mărime de 845625,21 de lei.

31. Prin urmare, instanța de apel nu a constatat careva temeuri de drept în baza cărora, Serviciul Fiscal de Stat urmează să emită un act administrativ individual favorabil prin care să fie restituită în contul SRL „Valgor-Com”, supraplata achitată în plus în temeiul deciziei nr. 232 din 23 mai 2015 și suma restituită de către Serviciul Fiscal de Stat prin ordinul de plată nr. 3200000159 din 16 februarie 2021, din contul bugetului de stat în contul SRL „Valgor-Com”, în condițiile în care decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 232/283 din 16 februarie 2021 este obiect al unei alte acțiuni în contencios administrativ.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 20 aprilie 2023, lichidatorul SRL „Valgor-Com” – Veaceslav Stejar a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 3 august 2023 și 10 august 2023 și 15 august 2023 a depus cerere de recurs motivat, solicitând admitere recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea depusă de SRL „Valgor-Com”.

ARGUMENTELE RECURSULUI

33. În motivarea recursului a indicat că, consideră Decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2023 ca fiind nefondată, instanța de apel a examinat superficial cauza, a fost indusă în eroare de reprezentantul SFS, din care considerent a interpretat în mod eronat normele de drept material.

34. Evidențiază că, instanța de fond a luat în considerare în motivarea hotărârii judecătorești Deciziile SFS nr. 217/748 din 07.09.2020, nr. 217/895 din 09.10.2020, nr. 54 din 23 septembrie 2020. Or, anume după micșorarea obligațiilor fiscale prin aceste decizii ale intimății, a rămas o supraplătă care urmează a fi restituită lui SRL „Valgor-Com” în mărime de 602432,60 lei, sumă care se regăsește și în Raportul privind rezultatele de fapt.

35. Mai mult decât atât, toate aceste decizii ale intimății au fost examinate de atât instanța de fond fiind anexate la materialele cauzei, cât și de auditul care a efectuat Raportul privind rezultatele de fapt la care sunt anexate extrasele din conturile personalizate ale SRL „Valgor-Com” pentru fiecare perioadă, și Tabelul rezumativ al impozitelor acumulate și plătite de către SRL „Valgor-Com”, în care, după examinarea tuturor deciziilor recurente și

achitărilor efectuate de contribuabil, s-a constatat restanța SFS față de SRL „Valgor-Com” în mărime de 602432,60 lei.

36. Totodată, conform contului curent generalizat al SRL „Valgor-Com” la situația din 10.12.2020 intimată nu doar nu avea restante față de buget, dar avea și o supraplată în mărime de 1542859 lei (supraplata inițială de 1662991,72 lei - impozitul de 120132,72 lei).

37. La data de 16.02.2021, Serviciul Fiscal de Stat a restituit parțial această supraplată transferând către SRL „Valgor-Com” suma de 835953,21 lei.

38. Astfel, în rezultatul achitării parțiale la 16.02.2021 a supraplății în sumă de 835953,21 lei, SFS urmează să restituie diferența de supraplată în mărime de 602432,60 lei. Prin urmare, aceasta și este suma pe care instanța de fond a obligat SFS să o restituie contribuabilului,

39. Învederează faptul că instanța de apel a respins acțiunea în temeiul unei Decizii ale SFS prin care se încalcă nu doar Legea insolvenței, dar și Codul Fiscal care este esențial în activitatea SFS, or, prin Decizia nr.232/283 din 16.02.2021 au fost calculate și compensate inclusive impozite din anul 2015 (în sumă de 20398,35 lei), ceea ce contravine prevederilor art. 264 Cod Fiscal.

40. În consecință, invocarea instanței de apel precum că a fost compensată careva sumă cu supraplata care trebuia restituită SRL „Valgor-Com” este ilegală și contrară principiului securității raporturilor juridice garantat de Preambulul și art. 1 Protocol 1 al CEDO, deoarece SFS a diminuat suma datoriei bugetului față de SRL „Valgor-Com” la impozitul pe venit cu suma creanțelor nevalidate de către instanța de judecată pretinse de Serviciul Fiscal de Stat.

41. Totodată, instanța de apel întemeiază decizia sa pe o decizie a SFS pe cât de ilegală, pe atât de irelevantă, or, modalitatea de stingere a restanțelor întreprinderii față de buget este prevăzută expres de Legea Insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 și altfel decât respectând procedura de validare a creanțelor, obligațiile nu pot fi stinse. În orice caz SFS urmează să restituie suma de 602432,60 lei în contul contribuabilului, iar ulterior să adreseze în instanța de insolvență cerere de validare a creanțelor pe care le pretinde.

42. În privința invocării Deciziei SFS nr. 232/283 din 16.02.2021 ca temei de respingere a acțiunii, reiterează că, din momentul intentării procedurii de insolvență, stingerea creanțelor creditorilor față de debitor se realizează exclusiv conform regulilor prevăzute de legea insolvenței ca lege specială,

43. Modalitatea de stingere a restanțelor întreprinderii față de buget este prevăzută expres de Legea Insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, mai ales

stingerea obligațiilor de rangul VI. SFS însă, a admis stingerea obligațiilor fiscale ocolind adunarea creditorilor și creanțele acestora, încălcând prevederile Legii Insolvabilității și a Hotărârii instanței de judecată, fără a respecta ordinea de stingere a datoriilor după ranguri, astfel încălcând drepturile creditorilor.

44. Altfel decât respectând procedura de validare a creanțelor, nu pot fi stinse obligațiile, respectiv Decizia la care face trimitere SFS în cererea de apel este ilegală și irelevantă.

45. Menționează că, instanța de insolvabilitate a validat restanțe exclusiv către CNAS în sumă totală de 104473,19 lei, deoarece CNAS a respectat prevederile Legii Insolvabilității, în timp ce SFS a ignorat prevederile legii speciale și contrar acestora, reieșind doar din propriile convingeri, a compensat careva restanțe. Prin urmare, la momentul actual supraplata care urmează a fi restituită de către SFS constituie suma de 602432,60 lei.

46. Constantă că deși, SRL „Valgor-Com” a solicitat diferența dintre supraplata în mărime de 1542859 lei și suma achitată (835953,21 lei) care constituie în prezent 602432,60 lei, SFS la data de 16.02.2021 a achitat doar suma de 835953,21 lei. Corespunzător restanța SFS față de contribuabil în mărime de 602432.60 lei rămâne până în prezent a fi neachitată.

47. Totuși instanța de apel face trimitere la o oarecare Decizie a SFS nr. 232/283 din 16.02.2021 din care ar reieși că a compensat inclusiv obligații de rangul III și chiar de rangul VI, compuse din penalității și amenzi, ceea ce contravine cu desăvârșire prevederilor art. 150-160 al Legii insolvabilității, or până în prezent nu au fost stinse rangurile precedente.

48. Mai mult ca atât, Serviciul Fiscal de Stat pretinde că a compensat obligații fiscale nevalidate de instanța de insolvabilitate, acțiuni care urmăresc prejudicierea dreptului de proprietate al SRL „Valgor-Com”.

49. De asemenea relevă că, instanța de apel a examinat cererea în ordine generală, fără a tine cont de Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, care în speță este esențială având în vedere procedură de insolvabilitate în care se află recurenta.

50. Indică că, este evidentă ilegalitatea argumentului instanței precum că raportul de audit nr. 1/16-06 din 16 iunie 2021 este incomplet, or, la raport sunt anexate extrasele din cont pentru fiecare perioadă și sunt indicate expres sumele impozitelor calculate și achitate, valoarea supraplății și restanța pe care o înregistrează SFS față de SRL „Valgor-Com”.

51. În privința invocării de către instanța de apel a regulamentul privind stingerea obligației fiscale prin compensare și/sau restituirea mijloacelor bănești, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 235 din 19 aprilie 2017 ca temei de respingere a acțiunii, notează că, această prevederi sunt

contradictorie celor din Legea insolvenței și Codul Fiscal care, în speță, sunt esențiale, or, din momentul intentării procedurii de insolvență, stingerea creanțelor creditorilor față de buget se realizează exclusiv conform regulilor prevăzute de legea insolvenței ca lege specială.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

52. Art. XI alin.(1) și (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) statuează că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art.IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art.VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023. (3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

53. Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

54. Recursul SRL „Valgor-Com” a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 1 septembrie 2023, și anume la 23 aprilie 2023 cel inițial și la 3 august 2023 și 10 august 2023 și 15 august 2023 cel motivat, prin urmare va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

55. Articolul 244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) statuează că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

56. Articolul 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede că:

(1) Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

(2) Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

57. Articolul 246 alin.(1) și (2) lit.a)-f) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la 1 septembrie 2023) reglementează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil *în special* când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

58. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate, în ședință publică, la 14 martie 2023.

59. Actele cauzei atestă că copia dispozitivului deciziei a instanței de apel a fost notificat recurentului SRL „Valgor-Com” la 21 martie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă extrasul anexat la dosar (f.d.107, vol. IV).

60. Totodată, din materialele dosarului rezultă că copia deciziei integrale (motivată) a instanței de apel a fost notificată recurentului SRL „Valgor-Com” la 10 iulie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă extrasul anexat la dosar (f.d.112, vol. IV).

61. Astfel, recursul inițial din 23 aprilie 2023, cât și cel motivat din 3 august 2023 și 10 august 2023, au fost depus de SRL „Valgor-Com”, cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023, în vigoare 1 septembrie 2023).

62. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că din analiza prevederilor legale precizate supra rezultă că admisibilitatea /inadmisibilitatea recursului depus până la data de 1 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art.246 alin.(2) din Codul administrativ, dar urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

63. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că sintagma „*în special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

64. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

65. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

66. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

67. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

68. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

69. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărârea din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

70. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de

drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 CEDO (Helmens c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

71. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Valgor-Com”.

72. În conformitate cu prevederile art.230 și art.246 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Valgor-Com”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă